

Sfânta și Marea Joi. Denia celor 12 evanghelii

În Sfânta și Marea Joi, dumnezeieștii Părinți, care au rânduit pe toate bine, urmând predaniilor dumnezeieștilor Apostoli și Sfintelor Evanghelii, ne-au predat să prăznuim patru lucruri: sfânta spălare a

picioarelor, Cina cea de Taină, adică predarea înfrișatelor Taine, rugăciunea cea mai presus de fire și vânzarea Domnului.

APOSTOL. I CORINTENI 11, 23-32

Fraților, eu am primit de la Domnul ceea ce v-am dat și vouă: că Domnul Iisus, în noaptea în care a fost vândut, a luat pâine și, mulțumind, a frânt și a zis: Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi. Aceasta să faceți spre pomenirea Mea. Asemenea și paharul după Cină, zicând: Acest pahar este Legea cea nouă întru sângele Meu. Aceasta să faceți ori de câte ori veți bea, spre pomenirea Mea. Căci de câte ori veți mânca această pâine și veți bea acest pahar, moartea Domnului vestiți până când va veni.

Astfel, oricine va mânca pâinea aceasta, sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie va fi vinovat față de trupul și de sângele Domnului. Să se cerceteze însă omul pe sine și așa să mănânce din pâine și să bea din pahar. Căci cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, osândă își mănâncă și bea, nesocotind trupul Domnului. De aceea, mulți dintre voi sunt neputincioși și bolnavi și mulți au murit. Că, de ne-am fi judecat noi înșine, n-am mai fi judecați. Dar Domnul ne judecă și ne pedepsește, ca să nu fim osândiți împreună cu lumea.

EVANGHELIE. MATEI 26, 2-20; IOAN 13, 3-17; MATEI 26, 21-39; LUCA 22, 43-44; MATEI 26, 40-75; 27, 1-2

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Știți că peste două zile vor fi Paștile și Fiul Omului va fi dat să fie răstignit. Atunci arhieriei și bătrânii poporului s-au adunat în curtea arhierelui care se numea Caiafa și împreună s-au sfătuit ca să prindă pe Iisus cu vicleșug și să-L omoare. Dar ziceau: Nu în ziua praznicului, ca să nu se facă tulburare în popor. Fiind Iisus în Betania, în casa lui Simon Leprosul, s-a apropiat de El o femeie, având un alabastru cu mir de mare preț, și l-a turnat pe capul Lui pe când ședea la masă. Și, văzând ucenicii, s-au mâniat și au zis: De ce risipa aceasta? Căci mirul acesta se putea vinde scump, iar banii să se dea săracilor. Dar Iisus, cunoscând gândul lor, le-a zis: Pentru ce faceți supărare femeii? Căci lucru bun a făcut ea față de Mine. Căci pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna; că ea, turnând mirul acesta pe trupul Meu, a făcut-o spre îngroparea Mea. Adevărat zic vouă: Oriunde se va propovădui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce-a făcut ea, spre pomenirea ei. Atunci unul din cei doi-

sprezece, numit Iuda Iscarioteanul, ducându-se la arhieriei, a zis: Ce voiți să-mi dați, și eu Îl voi da în mâinile voastre? Iar ei i-au dat treizeci de arginți. Și de atunci căuta un prilej ca să-L dea în mâinile lor. În cea dintâi zi a Azimelor, au venit ucenicii la Iisus și L-au întrebat: Unde voiești să-Ți pregătim să mănânci Paștile? Iar El a zis: Mergeți în cetate, la un anumit om, și spuneți-i: Învățătorul zice: Timpul Meu este aproape; la tine vreau să fac Paștile cu ucenicii Mei. Și ucenicii au făcut precum le-a poruncit Iisus și au pregătit Paștile. Iar când s-a făcut seară, a șezut la masă cu cei doisprezece ucenici. Și, știind că Tatăl I-a dat Lui toate în mâini și că de la Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu merge, S-a ridicat de la Cină, S-a dezbrăcat de haine și, luând un ștergar, S-a încins cu el. După aceea, a turnat apă în vasul de spălat și a început să spele picioarele ucenicilor și să le ștergă cu ștergarul cu care era încins. A venit, deci, la Simon-Petru. Iar acesta I-a zis: Doamne, oare Tu să-mi speli mie picioarele? A răspuns Iisus și i-a zis: Ceea ce fac Eu, tu nu știi acum, dar

Cina cea de taină

vei înțelege după aceasta. Petru I-a zis: Nu-mi vei spăla picioarele în veac. Iisus i-a răspuns: Dacă nu te voi spăla, nu ai parte de Mine. Simon-Petru I-a zis: Doamne, spală-mi nu numai picioarele mele, ci și mâinile și capul. Iisus i-a zis: Cel ce a făcut baie n-are nevoie să-i fie spălate decât picioarele, căci este curat tot. Și voi sunteți curați, însă nu toți. Că știa pe cel ce avea să-L vândă; de aceea a zis: Nu toți sunteți curați. După ce le-a spălat picioarele și și-a luat hainele, S-a așezat iar la masă și le-a zis: Înțelegeți ce v-am făcut Eu? Voi Mă numiți pe Mine: Învățătorul și Domnul, și bine ziceți, căci sunt. Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat vouă picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora; că v-am dat vouă pildă ca, precum v-am făcut Eu vouă, să faceți și voi. Adevărat, adevărat zic vouă: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său, nici solul mai mare decât cel ce l-a trimis pe el. Când știți acestea, fericiți sunteți dacă le veți face. Și, pe când mâncau, Iisus a zis: Adevărat grăiesc vouă că unul dintre voi Mă va vinde. Și ei, întristându-se foarte, au început să-I zică fiecare: Nu cumva sunt eu, Doamne? Iar El, răspunzând, a zis: Cel ce a întins cu

Mine mâna în blid, acela Mă va vinde. Dar Fiul Omului merge precum este scris despre El. Vai însă acelui om prin care Fiul Omului se vinde! Bine era de omul acela dacă nu se năștea. Iar Iuda, cel ce L-a vândut, răspunzând a zis: Nu cumva sunt eu, Învățătorule? Răspuns-a lui: Tu ai zis. Iar pe când mâncau ei, Iisus, luând pâine și binecuvântând, a frânt și, dând ucenicilor, a zis: Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu. Și, luând paharul și mulțumind, le-a dat, zicând: Beți dintru acesta toți, că acesta este Sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor. Și vă spun vouă că nu voi mai bea de acum din acest rod al viței până în ziua aceea când îl voi bea cu voi, nou, în Împărăția Tatălui Meu. Și, cântând laude, au ieșit la Muntele Măslinilor. Atunci Iisus le-a zis: Voi toți vă veți sminti întru Mine în noaptea aceasta, căci scris este: «Bate-voi păstorul și se vor risipi oile turmei». Dar, după învierea Mea, voi merge mai înainte de voi în Galileea. Iar Petru, răspunzând, I-a zis: Dacă toți se vor sminti întru Tine, eu niciodată nu mă voi sminti. Iisus i-a zis: Adevărat zic ție că în noaptea aceasta, mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te

vei lepăda de Mine. Petru I-a zis: Și de ar fi să mor împreună cu Tine, nu mă voi lepăda de Tine. Și toți ucenicii au zis la fel. Atunci Iisus a mers împreună cu ei la un loc ce se cheamă Ghetsimani și a zis ucenicilor: Ședeți aici, până ce Mă voi duce acolo și Mă voi ruga. Și, luând cu Sine pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zevedeu, a început a Se întrista și a Se mâhni. Atunci le-a zis: Întristat este sufletul Meu până la moarte. Rămâneți aici și privegheați împreună cu Mine. Și, mergând puțin mai înainte, a căzut cu fața la pământ, rugându-Se și zicând: Părintele Meu, de este cu puțință, trecă de la Mine paharul acesta! Însă nu precum voiesc Eu, ci precum voiești Tu. Atunci un înger din cer s-a arătat Lui și-L întărea. Iar El, fiind în mare durere, mai stăruitor Se ruga. Și sudoarea Lui s-a făcut ca picăturile mari de sânge și picurau pe pământ. Apoi, ridicându-Se de la rugăciune, a venit la ucenici și i-a găsit dormind și i-a zis lui Petru: Așa, n-ați putut un ceas să privegheați cu Mine! Privegheați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită; căci duhul este osârduitor, dar trupul neputincios. Iarăși ducându-Se, a doua oară, S-a rugat, zicând: Părintele Meu, dacă nu este cu puțință să trecă acest pahar, ca să nu-l beau, facă-se voia Ta! Și, venind iarăși, i-a aflat dormind, căci ochii lor erau îngreuiți de somn. Și, lăsându-i, S-a dus iarăși a treia oară și S-a rugat, același cuvânt zicând. Atunci a venit la ucenici și le-a zis: Dormiți de acum și vă odihniți! Iată, s-a apropiat ceasul și Fiul Omului va fi dat în mâinile păcătoșilor. Sculați-vă să mergem; iată, s-a apropiat cel ce M-a vândut. Și, pe când vorbea încă, iată, a sosit Iuda, unul dintre cei doisprezece, și împreună cu el multime multă cu săbii și cu ciomege, de la arhierii și de la bătrânii poporului. Iar vânzătorul le-a dat semn, zicând: Pe Care-L voi săruta, Acela este; puneți mâna pe El. Și îndată apropiindu-se de Iisus, a zis: Bucură-Te, Învățătorule! Și L-a sărutat. Iar Iisus i-a zis: Prietene, pentru ce ai venit? Atunci ei, apropiindu-se, au pus mâinile pe Iisus și L-au prins. Și iată, unul dintre cei ce erau cu Iisus, întinzând mâna, a tras sabia și, lovind pe sluga arhierelui, i-a tăiat urechea. Atunci Iisus i-a zis: Întoarce sabia ta la locul ei, că toți cei ce scot sabia, de sabie vor pieri. Sau ți se pare că nu pot să rog pe Tatăl Meu și să-Mi trimită acum mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri? Dar cum se vor împlini Scripturile, că așa trebuie să fie? În ceasul

acela a zis Iisus mulțimilor: Ca la un tâlhar ați ieșit, cu săbii și cu ciomege, ca să Mă prindeți. În fiecare zi ședeam în templu și învățam, și n-ați pus mâna pe Mine. Dar toate acestea s-au făcut ca să se împlinească Scripturile prorocilor. Atunci toți ucenicii lăsându-L, au fugit. Iar cei care L-au prins pe Iisus L-au dus la Caiafa arhierul, unde s-au adunat cărturarii și bătrânii. Iar Petru Îl urma de departe până a ajuns la curtea arhierelui și, intrând înăuntru, ședea cu slugile, ca să vadă sfârșitul. Iar arhierii, bătrânii și tot sinedriul căutau mărturie mincinoasă împotriva lui Iisus, ca să-L omoare. Și n-au găsit, deși veniseră mulți martori mincinoși. Mai pe urmă, însă, au venit doi și au spus: Acesta a zis: Pot să dărâm templul lui Dumnezeu și în trei zile să-l clădesc. Și, sculându-se, arhierul I-a zis: Nu răspunzi nimic la ceea ce mărturisesc aceștia împotriva Ta? Dar Iisus tăcea. Și arhierul I-a zis: Te jur pe Dumnezeul Cel viu să ne spui nouă de ești Tu Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Iisus i-a răspuns: Tu ai zis. Și vă spun încă: De acum veți vedea pe Fiul Omului șezând de-a dreapta Puterii și venind pe norii cerului. Atunci arhierul și-a sfâșiat hainele, zicând: A hulit! Ce ne mai trebuie martori? Iată, acum ați auzit blasfemia Lui. Ce vi se pare? Iar ei răspunzând, au zis: Este vinovat de moarte. Și au scuipat în obrazul Lui, bătându-L cu pumnii, iar unii Îi dădeau palme, zicând: Procește-ne, Hristoase, cine este cel ce Te-a lovit? Iar Petru ședea afară, în curte. Și o slujnică s-a apropiat de el, zicând: Și tu erai cu Iisus Galileeanul. Dar el s-a lepădat înaintea tuturor, zicând: Nu știu ce zici. Și ieșind el la poartă, l-a văzut altă slujnică și a zis celor de acolo: Și acesta era cu Iisus Nazarineanul. Și iarăși s-a lepădat cu jurământ: Nu cunosc pe Omul acesta. Iar după puțin, apropiindu-se cei ce stăteau acolo, au zis lui Petru: Cu adevărat și tu ești dintre ei, căci și graiul tău te vădește. Atunci el a început a se blestema și a se jura: Nu cunosc pe Omul acesta. Și îndată a cântat cocoșul. Iar Petru și-a adus aminte de cuvântul lui Iisus, Care zisese: Mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de Mine. Și, ieșind afară, a plâns cu amar. Iar când s-a făcut ziuă, toți arhierii și bătrânii poporului au ținut sfat împotriva lui Iisus, ca să-L omoare. Și legându-L, L-au dus și L-au predat dregătorului Ponțiu Pilat.

TÂLCUIRI

Cina cea de Taină a lui Hristos este atât de tainică, de adâncă și nesfârșit de însemnată, încât inimile noastre se umplu de cutremur: căci la această sfântă Cină Domnul Iisus Hristos a spălat picioarele ucenicilor Săi, a rânduit Taina Sfintei Împărtășanii și a săvârșit pentru întâia dată această Taină, pentru întâia dată i-a împărtășit pe ucenicii Săi.

Domnul a arătat cu fapta preamarea Sa smerenie, spălând picioarele pline de praf ale ucenicilor, pe care acest lucru i-a uluit nespun: „Cum așa, Marele nostru învățător, Domnul nostru să ne spele nouă picioarele!” În mirarea lor, toți tăceau – și s-au supus plini de fior Domnului Iisus Hristos. Numai înflăcăratul Petru nu a răbdat: „Cum! Învățătorul meu, Domnul meu Iisus Hristos îmi va spăla mie picioarele! Nu, Doamne, nu ai să-mi speli picioarele!” – la care Domnul i-a răspuns: „Tu nu înțelegi ceea ce fac, dar mai târziu vei înțelege”. „Nu, Doamne, în veac nu-mi vei spăla picioarele”. „Dacă nu-ți voi spăla picioarele, nu vei avea parte cu Mine”.

Auzind vorbele acestea, Sfântul Petru s-a cutremurat. „Doamne! Doamne! Nu doar picioarele, ci și mâinile spală-mi-le, spală și capul meu, dar de împărtășirea cu Tine nu mă lipsi!” iar Domnul i-a răspuns: „Celui curat nu trebuie să i se spele mai mult decât picioarele prăfuite”. Și încheind această minunată, mântuitoare și mare faptă a Sa, Domnul Iisus Hristos a zis: „Iată Eu, Domnul și învățătorul vostru, v-am dat pildă ca să vedeți cum se cuvine să vă purtați și voi. Dacă Eu, Domnul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă faceți același lucru unii altora” (v. In. 13, 4-15).

Cât de uimitoare este această faptă a Domnului! Domnul a spălat picioarele robilor Săi! Se mai întâmplase oare așa ceva pe lume? Dar Domnul se purta în toate privințele așa cum nimeni dintre oameni nu se mai purtase, Domnul vorbea despre toate așa cum nimeni dintre oameni nu mai vorbise. Suntem datori să ascultăm fiecare cuvânt al Lui cu multă luareaminte și mult cutremur și să ne străduim a pătrunde în sfântul lor înțeles.

Ce înseamnă cuvintele pe care Domnul le-a spus Sfântului Apostol Petru: „Dacă nu-ți voi spăla picioarele, nu vei avea parte cu Mine”? De ce a rostit Domnul aceste spuse înfricoșătoare? Fiindcă Sfântul Petru se tulburase în chip atât de firesc și nu putea ni-

cidecum să-și dea picioarele spre spălare Marelui său învățător? De ce n-ar fi avut împărtășire cu Hristos dacă I s-ar fi împotrivit până la capăt? Fiindcă n-a dat însemnătatea cuvenită acestei mari fapte a Domnului și a cutezat să I se împotrivescă fără să-L înțeleagă. Trebuie să avem evlavie adâncă față de Domnul Iisus Hristos și să primim cu frică și cutremur fiecare cuvânt al Lui, fără a îndrăzni vreodată să ne abatem de la voia Lui cea dumnezeiască.

El a zis: Cel ce a făcut baie n-are nevoie să-i fie spălate decât picioarele, căci este curat tot. Și voi sunteți curați, dar nu toți (v. In. 13, 10). Așadar, le lipsea ceva. Erau curățiți și sufletele lor erau sfințite în urma celor trei ani petrecuți cu Domnul Iisus Hristos și a învățaturii pe care o primiseră în inimile lor. Erau curați. Dar dacă Domnul a găsit că este neapărată nevoie să le spele picioarele pline de praf, înseamnă că rămăsese în ei o oarecare neputință păcătoasă omească, iar Domnul voia ca ei să fie întru totul sfinți și fără de prihană înaintea lui Dumnezeu. Aceasta e o lecție pentru noi. Suntem datori să ne aducem aminte întotdeauna de mulțimea necurăției din noi, chiar și după ce ne-am pocăit și ne-am împărtășit cu Trupul și Sângele Domnului. Și numai Domnul poate spăla această necurăție.

Suntem datori, de asemenea, să ne amintim și să împlinim porunca lui Hristos: Deci, dacă Eu, Domnul și învățătorul, v-am spălat vouă picioarele, și voi sunteți datori ca să spălați picioarele unii altora: că v-am dat vouă pildă ca precum v-am făcut Eu vouă, și voi să faceți (In. 13, 14-15). Ce înseamnă să ne spălăm picioarele unul altuia? Înseamnă că suntem datori să ne smerim adânc în fața tuturor oamenilor, să nu ne semetăm în fața nimănui, să îi slujim pe toți așa cum a slujit Domnul Iisus Hristos. Înseamnă că suntem datori să slujim aproapelui în toate, după cuvântul Domnului: Care între voi va vrea să fie mai mare, să fie slujitorul vostru (Mt. 20, 26).

Fără nici o silă, fără nici un dezgust trebuie să spălăm, să legăm și să doftoricim rănilor trupești urât mirositoare, pline de puroi ale fraților noștri. Tot cu mare smerenie și dragoste trebuie să doftoricim și rănilor duhovnicești ale fraților noștri, să purtăm neputințele celor neputincioși, așa cum poruncește apostolul Pavel; să le slujim, nu să le fim stăpâni; să nu poruncim nimănui, ci să ne facem slugă tuturor.

Domnul a săvârșit și un alt lucru, încă mai însemnat, la Cina cea de Taină din ziua a cărei pomenire o facem acum plecându-ne în rugăciune, în această zi, Domnul Iisus Hristos a întemeiat cea mai mare dintre Tainele creștinești: Taina Împărtășaniei. El a săvârșit un lucru neobișnuit de tainic și de sfânt: a luat pâinea, a binecuvântat-o, și-a înălțat privirile către cer, a lăudat pe Dumnezeu, a frânt pâinea și a dat-o ucenicilor Săi spunând uluitoarele, cu totul neobișnuitele cuvinte pe care le auziți la fiecare Sfântă Liturghie: Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu, care se frânge pentru voi spre iertarea păcatelor. După aceea, Domnul Iisus Hristos a binecuvântat potirul cu vin și, dându-l ucenicilor, a grăit: Beți dintru acesta toți: acesta este Sângele Meu, al Legii celei Noi, care pentru voi și pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor. Aceasta să faceți spre pomenirea Mea (Mt. 26, 28; Lc. 22, 19). Noi facem asta spre pomenirea Lui în fiecare zi la sfânta Liturghie prin Taina Euharistiei. Mai înainte, El spusese: Eu sunt Pâinea vieții... Eu sunt Pâinea cea vie, Care S-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci – iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu... Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu are viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi (In. 6, 48-51, 53-56).

Aceste cuvinte au fost atât de șocante când oamenii le-au auzit pentru prima dată încât mulți, chiar dintre ucenicii Lui, L-au părăsit, neputând înțelege cum avea El să le dea de mâncat Trupul Său și de băut Sângele Său, cum putea să își dea numele de „Pâinea Cerească”. Dar cei doisprezece apostoli, pe care Domnul Iisus Hristos i-a întrebat: „Nu vreți și voi să Mă părăsiți?”, i-au răspuns prin gura Sfântului Apostol Petru: „Doamne, unde să mergem? Doar Tu ai cuvintele vieții veșnice” (v. In. 6, 67-68).

Apostolii au primit, au făcut loc în inimile lor pentru cuvintele tainice ale Domnului, au crezut în faptul că Domnul Iisus Hristos este Pâinea vieții, care s-a pogorât din cer – iar acum, la Cina cea de Taină, când El le-a dat Trupul și Sângele Său sub chipul pâinii și al vinului, și-au amintit cu adâncă credință de ceea ce le spusese Hristos.

Și noi, creștinii, suntem datori să primim în inimile noastre aceste mari și sfinte cuvinte ale lui Hristos, suntem datori să ne amintim ce ne-a spus Hristos în minunatul Său cuvânt despre vița de vie: Eu sunt Vița cea adevărată și Tatăl Meu este lucrătorul. Orice mlădiță care nu aduce roadă întru Mine, El o taie, și orice mlădiță care aduce roadă, El o curățește, ca mai multă roadă să aducă. Acum, voi sunteți curați, pentru cuvântul pe care vi l-am spus. Rămâneți în Mine și Eu în voi. Precum mlădiță nu poate să aducă roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi, dacă nu rămâneți în Mine. Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cel ce rămâne întru Mine și Eu întru el, acela aduce roadă multă, căci fără Mine nu puteți face nimic. Dacă cineva nu rămâne în Mine, se aruncă afară ca mlădiță și se usucă – și le adună, și le aruncă în foc, și ard (In. 15, 1-6).

Spălarea Picioarelor

Dacă noi suntem mlădițe ale Viței lui Hristos, înseamnă că ne hrănim cu seva acestei Vițe, așa cum vița de vie obișnuită se hrănește cu seva pe care o primește de la rădăcinile sale. Nu putem trăi fără această hrană tainică primită de la Vița lui Hristos, ale cărei mlădițe El nea învrednicit să fim.

Dar care este seva Viței lui Hristos? Este Sângele Lui, este Trupul Lui, pe care El ne poruncește să le bem și să le mâncăm. Iar dacă nu ne vom hrăni cu Trupul lui Hristos și cu Sângele lui Hristos, atunci, așa cum a zis Domnul, nu vom avea viață în noi și El nu va petrece întru noi, și noi întru El. Iată cât de însemnată este această Taină a împărtășirii cu Trupul și Sângele lui Hristos, pe care Domnul însuși a întemeiat-o acum la Cina cea de Taină, poruncindu-ne să o săvârșim spre pomenirea Lui. Suntem datori să credem din toată inima în faptul că, împărtășindu-ne cu Trupul și Sângele lui Hristos sub chipul pâinii și al vinului, cu adevărat mâncăm Trupul lui Hristos și bem Sângele Lui. Și nimeni dintre noi să nu se îndoiască văzând că pâinea rămâne pâine și vinul rămâne vin și că ele au gust de pâine și de vin. Să nu se îndoiască nimeni de faptul că nu sunt pâine simplă și vin simplu, ci adevăratul Trup și adevăratul Sânge al lui Hristos.

Dat fiind că noi avem dezgust față de carnea crudă și nu putem bea sânge, Domnul nu ne pune să mân-

căm Trupul Lui și să bem Sângele Lui sub chipul cărnii și al sângelui. În Taina Euharistiei, Domnul săvârșește prefacerea pâinii și a vinului în Trupul și Sângele lui Hristos, și trebuie să credeți cu toții în faptul că această prefacere are loc cu adevărat. Nimeni nu trebuie să creadă, asemenea protestanților, că Liturghia este doar o imagine a ceea ce a săvârșit Domnul nostru la Cina cea de Taină, față de care ar avea numai o asemănare formală.

Mulți s-au îndoit de faptul că pâinea și vinul se prefac cu adevărat în Trupul și Sângele lui Hristos. De multe ori Domnul i-a învățat minte în chip minunat. De pildă, a ajuns până la noi prin predanie următoarea întâmplare adevărată. O oarecare femeie din Roma cocea prescuri și le aducea Sfântului Grigorie Dialogul, papa Romei. Odată, când Sfântul Grigorie, urmând să o împărtășească, spunea cu voce tare rugăciunea dinaintea împărtășirii, ea a zâmbit. Papa a întrebat-o: „De ce zâmbești?” „Cum să nu zâmbesc”, a răspuns ea, „când am copt pâinea asta cu mâna mea, iar tu spui că este cu adevărat Trupul lui Hristos?” Sfântul Grigorie și-a înălțat ochii către cer și s-a rugat lui Dumnezeu ca El să o încredințeze pe femeie că se va împărtăși cu adevăratul Lui Trup și Sânge. Și, cu rugăciunile lui, femeia a văzut în loc de pâine și de vin Trup și Sânge omenesc, și s-a cutremurat de frică. Iar Sfântul Grigorie s-a rugat din nou, iar Trupul și Sângele Domnului au căpătat din nou înfățișare de pâine și de vin.

Despre faptul că în Taina Euharistiei, care se săvârșește la Liturghie, se săvârșește cu adevărat neasemuita minune a prefacerii pâinii și vinului în Trupul și

Sângele lui Hristos a dat mărturie Domnul și prin alt mijloc – fiindcă știm și din Viața Cuviosului Serghie din Radonej că, săvârșind el Liturghia și chemând Duhul Sfânt, când a rostit cuvintele săvârșitoare ale acestei mari Taine: „Prefăcându-le cu Duhul Tău Cel Sfânt”, unul dintre sfinții lui ucenici l-a văzut pe Cuvios înconjurat cu totul de văpaie, după care acea văpaie, depărtându-se de la el, sa făcut ghem și a intrat în potirul cu Sfintele Daruri.

Oare nu ne ajung dovezile acestea? Oare le vom socoti drept legendă? N-au decît să vorbească de legende necredincioșii – însă noi credem că lucrurile stau așa cu adevărat; iar episcopii și preoții care săvârșesc cu mare evlavie Taina Euharistiei, simt limpede că se petrece o Taină foarte mare, simt cum Se pogoară Duhul Sfânt asupra pâinii și a vinului.

Deci, să întindem mâinile și picioarele noastre murdare Atotmilostivului Domn Iisus Hristos și să-L rugăm să spele murdăriile noastre. Și după ce le va spăla prin Taina pocăinței, ne vom apropia de marea Taină a împărtășaniei cu frică și cutremur, cu credință adâncă în faptul că sub chipul pâinii și al vinului ne împărtășim cu Trupul și cu Sângele lui Hristos, că se împlinesc asupra noastră cuvintele lui Hristos: Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu întru Mine rămâne și Eu întru el. Amin.

Sfântul Luca Doctorul
Cuvânt în Sfânta și Marea Joi
<http://www.sarbatori-crestine.ro>

SĂ CÂNTĂM DOMNULUI

Troparul Sfințelor și Mântuitoarelor Pătimiri ale Domnului nostru Iisus Hristos. Glas 5

*Să tacă tot trupul omenesc și să stea cu frică și cu cutremur, și nimic pământesc întru sine să nu gândească, că Împăratul împăraților și Domnul domnilor merge să Se junghie și să Se dea spre mâncare credincioșilor. Și merg înaintea Lui cetele îngerești cu toată căpetenia și puterea, heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, fețele acoperindu-și și strigând cântarea:
Aliluia, Aliluia, Aliluia!*

GÎNDUL ZILEI

*„Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu,
întru Mine petrece și Eu întru el”*

(IN. 6, 56)